

заклучены. И така настанж послѣднѣй чась за той-зи великѣй градъ, кого-то трѣбва да глѣдаме като най-важенъ градъ въ цѣлый-тъ свѣтъ. Кога-то Авраамъ искаше да жертвува сынъ-тъ си Исаака, гора-та Морія, върху коѣ-то послѣ быде съграденъ храмъ-тъ, бѣше още единъ пустъ и единъ уединенъ хълмъ; кога-то послѣ Израилтяни-тъ излѣзохъ отъ Египетъ, имаше на това мѣсто единъ градъ, кой-то при раздѣленіе-то на земь-тѣ паднахъ на плѣмя-то Іудино и Веніаминово на общѣ. Градъ-тъ бѣше изгоренъ нъ послѣ пакъ съграденъ отъ Евусеи-тъ, и тѣмъ укрѣпленъ, щото мысляхъ че слѣпи-тъ и хроми-тъ ще можьтъ да го защищавать противъ Давида. Но Давидъ го привзѣ и го направи главенъ и столиченъ градъ. Въ негово и сына му *Соломоново* врѣме той-зи градъ бѣше въ свой-тъ най-высокъ блѣскъ — и богатство-то въ него бѣше до толкози щото, злато-то не ся уцѣняваше по-много отъ камьны-тъ по улицѣ-тъ. Отъ Соломона той-зи градъ пріе свое-то най-высоко украшеніе, — храмъ-тъ, чюдна-та ограда на кого-то очюдваше цѣлый тогашенъ свѣтъ. Нъ той-зи великолѣпенъ храмъ съ цѣлый-тъ градъ бѣше разоренъ отъ *Навуходоносора*, и онова което Іудеи-тъ слѣдъ вращаніе-то имъ отъ Вавилонско-то плѣненіе въ оскѣдно врѣме съградихъ, никога не е достигнълъ до прѣдишнѣй си блѣскъ. Една нова скърбъ дойде върху той-зи градъ и храмъ-тъ въ врѣме-то на *Маккавеи-тъ*, кой-то чрѣзъ храбрость-тѣ си, съ Божіѣхъ помощь го упа-